

[Aksel Larsen.]

Der er mange uvederhæftigheder i den agitation, som sydslesvigaktivisterne kører frem med. Men på eet område er de i overensstemmelse med kendsgerningerne. Det er rigtigt, at den engelske besættelsesmagt i Sydslesvig og Holsten helt igennem støtter sig på nazistiske elementer, og at det store flertal af sydslesvigske embedsmænd, dommere o. s. v. er tidligere førende nazister. Det ville være i overensstemmelse både med Danmarks og med den sydslesvigske befolknings interesser, om regeringen overfor England rejser og fastholder kravet om en virkelig afnazificering i egnene sydfor grænsen. Derved ville der skabes større trykthed for vor sydgrænse, og derved ville man også nå til større frihed for Sydslesvigs befolkning med hensyn til udfoldelse af dens kulturelle og nationale liv, end den har nu. Så underdanig som både den foregående og den nuværende regering har været overfor vestmagterne, er der imidlertid desværre ikke store chancer for, at den vil gøre noget sådant, og hverken venstres nuværende ledere eller dets frafaldne høvding har i sinde at kræve en sådan politik.

Sydslesvigdebatten for galleriet kan ikke tilsløre den kendsgerning, at Marshallpartierne på alle væsentlige punkter er enige. Forøvrigt ved de godt, at efter udenrigsministerens underskrift i Washington kan de ikke mere selv frit bestemme, hvilken regering de vil have i Danmark. De har bragt vort land i samme situation, som Frankrig, Italien og Grækenland forlængst er kommet i. Det er USAs regering, som bestemmer, hvilken regering og hvilken regeringspolitik vi skal have i Danmark, vel at mærke indtil det danske folk tager landets skæbne i sine egne hænder og selv træffer afgørelsen.

Vi lader os ved vore afstemninger og vor stillingtagen såvel her på rigsdagen som ude i folket kun lede af eet: hensynet til Danmark og det danske folks interesser.

Hvor kan man forestille sig, at vi ved at stemme for finansloven skulle udtrykke tillid til finansministeren, som for et år siden maledede statens finansielle stilling i de mørkeste farver og forudsagde et stort underskud på statsfinanserne, men som nu må erkende, at året er sluttet med et overskud på $\frac{1}{4}$ milliard kroner, der er skaffet tilveje ved hjælp af de mest ublu og tyngende direkte som indirekte skatter.

Hvor kan man forvente, at vi skal have tillid til f. eks. ministeren for offentlige arbejder, som fastholder salget af Danmarks undergrund til amerikanerne, og som er i

færd med at bevilge et nyt ekstra kæmpetilsbud på 13 mill. kr. til luftfarten, så at velhaverne kan flyve billigt, på samme tid som han foreslår statsbanetaksterne forhøjet.

Hvor kan man forlange, at vi skal have tillid til justitsministeren, som dækker over de store værnemagere med Wright, Thomsen & Kier i spidsen, som holder hånden over de forlængst kompromitterede ledere af politiet, og som godkender den virksomhed, der udfoldes af domstolene med Østre Landsrets specielle frifindelsesafdeling i spidsen, en virksomhed, der foreløbig har sat sig sin mest stinkende blomst i frifindelsen af Wilfred Pedersen-nazisterne, even i købet med tilkendelse af kæmpeerstatninger til forbryderbandens ledere. Det giver os ikke større tillid til justitsvæsenet her i landet, at hele denne udrensning med modsat fortegn oven i købet godkendes af regeringen og af finansudvalget, som netop har bevilget 34 000 kr. i ventepenge til den måske største værnemager og Tysklandsagent, der har spillet en rolle herhjemme under besættelsen, hr. Gunnar Larsen.

Hvor kan man tro, at vi skulle føle trang til ved at stemme for finansloven at udtrykke tillid til en regering, som har solgt 21 års valgretten for et mere end ubestemmeligt løfte om en grundlovsrevision, der skal gennemføres i fællesskab med de politiske kræfter, som både har erklæret sig for fjender af ungdommens sag og af demokratiske fremskridt iøvrigt.

Hvor kan man forlange eller forvente, at vi skal stemme for finansloven og dermed udtrykke tillid til en regering og et rigsdagsflertal, som har gjort Danmark til medlem af den politiske og militære alliance, der kalder sig Atlantpagten, Atlantpagten, som indordner vort land under USAs diktatur, som er et forsøg på at snigmyrde De Forenede Nationer og at fremme bestræbelserne for at udløse en ny forfærdelig verdenskrig, hvor Danmark i kraft af sin beliggenhed må regne med at blive mere hærgnet end måske noget andet land. Hvor kan man tro, at vi vil stemme for den regerings finanslov, som nu efter udenrigsministerens underskrift i Washington vil medføre oprustning, militarisering og masseindkaldelser af dansk ungdom til militærtjeneste i Wall Streets interesser.

Forsøg blot at fortsætte med folkebedraget om, at Atlantpagten er en uskyldig fredspagt, som har det ædle formål at støtte og styrke De Forende Nationer! Forsøget vil mislykkes, også selvom den højtærede statsminister fortsætter sin praksis med at censurere udenrigsministerens taler før